

ΑΠΟΣΠΑΣΜΑ**Από το αριθμ. 3/12-2-2014 Πρακτικό της Ειδικής (άρθρο 185 του Ν. 3852/2010) Συνεδρίασης**

του Περιφερειακού Συμβουλίου Ηπείρου (άρθρο 113 Ν.3852/2010 και αριθμ. 282/2010 ανακήρυξη του Πολυμελούς Πρωτοδικείου Ιωαννίνων, η οποία διορθώθηκε με την αριθμ. 284/2010 όμοια του ίδιου Δικαστηρίου, καθώς και την 13/2011 απόφαση του Τριμελούς Διοικητικού Εφετείου Ιωαννίνων και τα από 20-12-2010, 14-2-2011, 24-2-2011, 28-2-2011, 2-1-2013 και 20-1-2014 Πρωτόκολλα Ορκωμοσίας), το οποίο συνεδρίασε δημόσια στα Ιωάννινα και στην αίθουσα συνεδριάσεων Π.Σ. (Διοικητήριο β' όροφος), στις δώδεκα (12) του μηνός Φεβρουαρίου του έτους 2014, ημέρα Τετάρτη και ώρα 17.00, κατόπιν της με αριθμ. πρωτ.: οικ. τ.τ. 7101 / 255/21-1-2014 Πρόσκλησης του Προέδρου του

Στη συνεδρίαση, στην οποία κλήθηκαν νομίμως όλα τα μέλη του Π.Σ., παραβρέθηκαν και μετείχαν οι:

- A. Αλέξανδρος Καχριμάνης, Περιφερειάρχης Ηπείρου.
 B. 1. Πέτσιος Κωνσταντίνος, Πρόεδρος του Περιφερειακού Συμβουλίου
 2. Γεώργιος Ζάκας, Γραμματέας του Περιφερειακού Συμβουλίου
 Γ. 1. Θωμάς Πιπούλης, Αντιπεριφερειάρχης Π.Ε. Θεσπρωτίας
 2. Βασίλειος Ψαθάς, Αντιπεριφερειάρχης Π.Ε. Άρτας
 3. Ευστράτιος Ιωάννου, Αντιπεριφερειάρχης Π.Ε. Πρέβεζας
 4. Θεοδώρα (Τατιάνα) Καλογιάννη, Αντιπεριφερειάρχης Π.Ε. Ιωαννίνων
 Δ. 1. Ιωάννης Κατέρης, Θεματικός Αντιπεριφερειάρχης Ηπείρου
 2. Νικόλαος Ανατολιωτάκης, Θεματικός Αντιπεριφερειάρχης Ηπείρου
 E. Περιφερειακοί Σύμβουλοι:
 1. Αντώνιος Γαλάνης 2.Ιωάννης Παπαγιάννης του Γεωργίου 3.Ιωάννης Παπαγιάννης του Χρήστου 4.Δημήτριος Δημάκος 5.Αναστάσιος Δηλαβέρης 6.Νικόλαος Κώτσιος 7.Αντιγόνη - Βασιλική Φίλη- Πασχάλη 8.Ιωάννης Καραμπίνας 9.Οδυσσεύς Πότσης 10.Παντελής Κολόκας 11.Γεώργιος Παπασιμπας 12.Μιχαήλ Πλιάκος 13.Νικόλαος Καττής 14.Ιωάννης Γιαννακάκης 15. Κωνσταντίνος Ντέτσικας 16.Σταύρος Παργανάς 17.Βασίλειος Παπαχρήστου 18.Βασίλειος Χριστοφορίδης 19.Ιωάννης Λάζος 20. Μιχαήλ Σπυρέλης 21.Θεοφάνης Μικρούλης 22.Βασίλειος Γιολλάσης 23.Ευάγγελος Αργύρης 24. Κων/νος Μπόβολος 25. Παύλος Μίχας 26.Κων/νος Παπανδρέου 27.Κων/νος Φώτης 28.Γρηγόριος Τζοβάρας 29.Αθηνά Ιωάννου 30.Χρίστος Παπαβρανούσης 31.Πρόδρομος Χατζηγεφραιμίδης 32.Καλλιρρόη (Ρόη) Ζηκίδου 33.Στέφανος Ζούμπας 34.Μαργαρίτα Κιτσανού 35.Κων/νος Αρβανίτης 36.Δήμητρα Αναγνώστου 37.Κων/νος Κωτσαντής 38.Βασίλειος Ζιώβας 39.Ιωάννης Παπαδημητρίου

Στη συνεδρίαση δεν παραβρέθηκαν οι:

- I. Νικόλαος Κάτσιος, Θεματικός Αντιπεριφερειάρχης Ηπείρου
 II. 1.Χρήστος Κύρκος 2.Διονύσιος Διβάρης 3.Μαρία Τσουλάκη 4.Βασίλειος Κατσαμώρης 5.Ιωάννης Ευθυμίου 6.Μιχαήλ Κασσής και 7.Νικόλαος Ζήκος, τακτικά μέλη του Περιφερειακού Συμβουλίου, αν και νόμιμα κλήθηκαν.

ΣΤ. Για τη Γραμματειακή υποστήριξη παραβρέθηκαν στη συνεδρίαση οι υπάλληλοι της Περιφέρειας Ηπείρου: Θεοδώρα Μήτσιου, Ανθούλα Κατηρτζιδη και Αργυρώ Παππά

Στη συνεδρίαση παραβρέθηκαν επίσης ο Συμπαραστάτης του Πολίτη και της Επιχείρησης Περιφέρειας Ηπείρου, κ. Αποστόλης Οικονόμου, Υπηρεσιακοί παράγοντες, μέλη της Επιτροπής Διαβούλευσης, εκπρόσωποι της Τ.Α. και φορέων της περιοχής, καθώς και πολίτες ενδιαφερόμενοι για το θέμα.

Το Περιφερειακό Συμβούλιο Ηπείρου, ευρισκόμενο σε απαρτία, συζήτησε και αποφάσισε για το παρακάτω, Εκτός Ημερήσιας Διάταξης, θέμα:

ΕΚΤΟΣ ΗΜΕΡΗΣΙΑΣ ΔΙΑΤΑΞΗΣ**ΘΕΜΑ 1^ο**

Παρέμβαση του Περιφερειακού Συμβουλίου προς τα αρμόδια Υπουργεία για τη στήριξη του θεσμού του Περιφερειακού Συμπαραστάτη του Πολίτη και της Επιχείρησης .

Το Περιφερειακό Συμβούλιο Ηπείρου, έχοντας υπόψη:

1. Τις διατάξεις του Νόμου 3852/2010 (ΦΕΚ 87/7-6-2010 τ.Α') «Νέα Αρχιτεκτονική της Αυτοδιοίκησης και της Αποκεντρωμένης Διοίκησης – Πρόγραμμα Καλλικράτης», όπως τροποποιήθηκε και ισχύει με το Ν. 4071/2012 (ΦΕΚ 85/11-4-2012 τ. Α').
2. Τον Οργανισμό της Περιφέρειας Ηπείρου (Π.Δ. 140/2010 ΦΕΚ 233/27-12-2010 τ. Α')
3. Τον αριθμ. 16853/6-4-2011 πρότυπο κανονισμό λειτουργίας του Περιφερειακού Συμβουλίου, που εξέδωσε ο Υπουργός Εσωτερικών, Αποκέντρωσης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης και δημοσιεύθηκε στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως (ΦΕΚ 661/20-4-2011 – τ. Β')
4. Την Έκθεση έτους 2013 του Συμπαραστάτη του Πολίτη και της Επιχείρησης Περιφέρειας Ηπείρου και Απόστολου Οικονόμου, όπως την κατέθεσε στο Περιφερειακό Συμβούλιο με το αριθμ. οικ. 5829/571/5/17-1-2014 έγγραφό του (Α.Π./Π.Σ. 5871/228/17-1-2014, στον ειδικό φάκελο του θέματος) και όπως την ανέπτυξε κατά τη διάρκεια της συνεδρίασης με επιπλέον επισημάνσεις και διευκρινίσεις.

5. Τις τοποθετήσεις του κ. Περιφερειάρχη, των επικεφαλής των παρατάξεων και μελών του Π.Σ.
& ότι διατυπώθηκε κατά τη διάρκεια της συνεδρίασης
(αναλυτικά στα απομαγνητοφωνημένα κείμενα της συνεδρίασης)

Αποφασίζει

(απόφαση: 3/9/12 -2 – 2014)

Την παρέμβασή του προς τα αρμόδια Υπουργεία για την αναγκαία, σε όλα τα επίπεδα, αναβάθμιση του επιτυχημένου θεσμού του Περιφερειακού Συμπαραστάτη του Πολίτη και της Επιχείρησης, σύμφωνα με το ψήφισμα 80 (1999) του Κογκρέσου των τοπικών και περιφερειακών αρχών της Ευρώπης, που συμπεριλαμβάνεται στο από 28/3/2013 Υπόμνημα, που κατατέθηκε από τον Συμπαραστάτη του Πολίτη Περιφέρειας Ηπείρου κ. Οικονόμου προς τον Περιφερειάρχη Ηπείρου κ. Καχριμάνη και ακολουθεί, συνημμένα, αποτελώντας αναπόσπαστο μέρος της παρούσας απόφασης.

Σημειώνεται ότι η παράταξη «Λαϊκή Συσπείρωση Ηπείρου», δε στηρίζει το θεσμό του Συμπαραστάτη του Πολίτη και της Επιχείρησης.

.....
Το παρόν Πρακτικό, αφού συντάχθηκε, αναγνώσθηκε και βεβαιώθηκε, υπογράφεται ως εξής:

Ακριβές Απόσπασμα

Ο Πρόεδρος του Π.Σ.
Κωνσταντίνος Πέτσιος

Η Πρακτικογράφος

Ο Γραμματέας του Π.Σ.
Γεώργιος Ζάκας

Ακολουθεί συνημμένα:

**ΣΥΜΠΑΡΑΣΤΑΤΗΣ
ΤΟΥ ΠΟΛΙΤΗ ΚΑΙ ΤΗΣ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΗΣ
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΣ ΗΠΕΙΡΟΥ**

**ΔΙΟΙΚΗΤΗΡΙΟ
ΠΛΑΤΕΙΑ ΠΥΡΡΟΥ 1
ΙΩΑΝΝΙΝΑ**

**Ημερομηνία : 28/03/2013
Τηλέφωνο : 2651087216**

ΠΡΟΣ: κ. Περιφερειάρχη Ηπείρου

ΥΠΟΜΝΗΜΑ

Κύριε Περιφερειάρχα,

Ο θεσμός του Συμπαραστάτη του πολίτη και των επιχειρήσεων καθιερώθηκε στην Ελλάδα με τον ν. 3852/2010 (πρόγραμμα Καλλικράτης) μετά από σειρά συστάσεων και ψηφισμάτων της επιτροπής Υπουργών του Συμβουλίου της Ευρώπης, του Κογκρέσου των τοπικών και περιφερειακών αρχών της Ευρώπης κ.λ.π. ειδικότερα με :

-την Σύσταση (85) 13 της Επιτροπής Υπουργών του Συμβουλίου της Ευρώπης προς τα κράτη μέλη για το θεσμό του Συνηγόρου του Πολίτη, με την οποία καλούνται τα κράτη να εξετάσουν την δυνατότητα διορισμού ενός Συνηγόρου σε περιφερειακό και τοπικό επίπεδο,

-την Σύσταση 61 (1999) του Κογκρέσου των Τοπικών και Περιφερειακών Αρχών της Ευρώπης, για τον ρόλο των τοπικών και περιφερειακών Διαμεσολαβητών/Συνηγόρων του Πολίτη στην υπεράσπιση των δικαιωμάτων των πολιτών, με την οποία καλούνται τα κράτη να λάβουν μέτρα εισαγωγής του θεσμού και σε τοπικό επίπεδο και κατάλληλης ενημέρωσης των πολιτών για την φύση του θεσμού και τις δυνατότητες που προσφέρει,

-το Ψήφισμα 80 (1999) του Κογκρέσου των Τοπικών και Περιφερειακών Αρχών της Ευρώπης για το ρόλο των τοπικών και περιφερειακών διαμεσολαβητών/ Συνηγόρων του Πολίτη στην υπεράσπιση των δικαιωμάτων των πολιτών, με το οποίο καλούνται οι τοπικές και περιφερειακές αρχές που έχουν ήδη τον θεσμό να ιδρύσουν ένα εθνικό Δίκτυο Τοπικών και Περιφερειακών Συνηγόρων για την συγκέντρωση εμπειριών, συνεργασίας και εναρμόνισης για την επίλυση των προβλημάτων των πολιτών με τις δημόσιες αρχές καλούνται να ιδρύουν Δίκτυα τοπικών διαμεσολαβητών/συνηγόρων για την εναρμόνιση των παρεμβάσεων τους και την ανταλλαγή εμπειριών και με

-την Σύσταση 1615 (2003) της Κοινοβουλευτικής Συνέλευσης του Συμβουλίου της Ευρώπης: ο θεσμός του Συνηγόρου του Πολίτη, με την οποία οι κυβερνήσεις των κρατών μελών καλούνται να ιδρύσουν ένα θεσμό σε περιφερειακό και τοπικό επίπεδο, με έναν τίτλο όμοιο με αυτόν του «τοπικού/περιφερειακού Συνηγόρου του Πολίτη».

Πιο συγκεκριμένα στο ψήφισμα 80 (1999) του Κογκρέσου των τοπικών και περιφερειακών αρχών της Ευρώπης για το ρόλο των τοπικών και περιφερειακών Διαμεσολαβητών/Συνηγόρων στην υπεράσπιση των δικαιωμάτων των πολιτών συνιστάται :

- Να αποφεύγεται ο διορισμός πολιτικών (δηλ. όσων έχουν εκλεγεί σε ένα συμβούλιο ή είναι μέλη ενός πολιτικού κόμματος). Η ανεξαρτησία και η αμεροληψία πρέπει να είναι ορατή από τους πολίτες και ως προς αυτό, η εικόνα είναι επίσης σημαντική.
- Να εξετάζονται οι υποψήφιοι, προκειμένου να αποκλεισθούν αυτοί που μπορεί να έχουν (ή να εμφανίζεται ότι έχουν) διασυνδέσεις με την τοπική αρχή (συμφέροντα συνδεόμενα με το επάγγελμα ή τις αρμοδιότητες τους, πολιτικά ή οικονομικά συμφέροντα, κ.λ.π.)
- Να διασφαλίζεται ότι η εκπαίδευση και οι ιδιότητες των υποψηφίων είναι σχετικές με τις αρμοδιότητες ενός Συνηγόρου, ο οποίος θα πρέπει να έχει επαρκή γνώση της λειτουργίας και των κανόνων της Διοίκησης.

- Είναι επίσης επιθυμητό να έχει διευκρινιστεί ο χρόνος της θητείας, ο τρόπος επανεκλογής και αρμοδιότητα και δράση που είναι ασυμβίβαστη με τα καθήκοντα του Συνηγόρου. Θα πρέπει να δοθεί προσοχή στην ανάγκη για ισορροπία ανάμεσα στις αρμοδιότητες και τα ασυμβίβαστα, προκειμένου να εξασφαλιστεί ότι θα υποβάλουν αίτηση κατάλληλοι υποψήφιοι.
- Πρέπει να προβλέπεται αντιμισθία, ανάλογα με το σύστημα υπηρεσίας (πλήρους, μερικής απασχόλησης κλπ) και αντίστοιχη με την αντιμισθία που καταβάλλεται σε υψηλόβαθμους λειτουργούς της διοίκησης. Όταν οι Συνήγοροι δεν λαμβάνουν αντιμισθία, δεν υπάρχουν επαρκείς ανεξαρτησίας και αμεροληψίας.
- Ο διορισμός του Συνηγόρου, αφού έχουν ολοκληρωθεί οι αρχικές διαδικασίες (προκήρυξη, εξέταση υποψηφίων, απόψεις κλπ.), πρέπει να ανατίθεται στο αιρετό συμβούλιο της τοπικής αρχής.
- Η πρακτική εμπειρία των Ευρωπαϊκών χωρών δείχνει ότι οι Συνήγοροι πρέπει να διορίζονται ως άτομα. Ωστόσο, δεν υπάρχουν σοβαρές ενστάσεις για την επιλογή ενός συλλογικού οργάνου.
- Ο διορισμός Συνηγόρων με ειδικό πεδίο αρμοδιότητας (υγεία, τηλεπικοινωνίες κλπ.) ή για μια ειδική ομάδα προσώπων που χρειάζεται προστασία (άτομα με αναπηρία, μετανάστες, μειονότητες κλπ.) δεν πρέπει να γίνεται με διαφορετικό τρόπο απ' ό,τι για τον Συνήγορο με γενική αρμοδιότητα. Δεν υπάρχει κάποια ένσταση για το διορισμό τέτοιων ειδικών Συνηγόρων, επιπλέον των άλλων Συνηγόρων. Ωστόσο, είναι αναγκαίο να αποφευχθεί ο πληθωρισμός που θα μπορούσε να παρεμποδίζει την λειτουργία ενός γενικού συστήματος για την προστασία των ανθρώπινων δικαιωμάτων.
- Η ανάγκη για λύσεις που είναι κατάλληλες για κάθε ειδική περίπτωση, σύμφωνα με διαφορετικούς παράγοντες κάθε οργανισμού, όπως το μέγεθος της τοπικής ή περιφερειακής αρχής, ο προϋπολογισμός κλπ, καθιστούν αδύνατη τη διατύπωση κατευθυντήριων γραμμών. Πάντως, είναι χρήσιμο να οριοθετηθούν οι ουσιώδεις σκοποί:
- Ο Συνήγορος πρέπει να διαθέτει προσωπικό αντίστοιχο σε αριθμό και σε ιδιότητες, ανάλογα με την έκταση της εδαφικής του αρμοδιότητας και τον αριθμό των ατόμων που μπορεί να ζητήσουν τις υπηρεσίες του.
- Το προσωπικό μπορεί να διατεθεί στην υπηρεσία του Συνηγόρου από τις τοπικές αρχές ή να επιλεγεί άμεσα από τον Συνήγορο. Η τελευταία λύση είναι προτιμητέα, ενόψει της ανάγκης για ανεξαρτησία, η οποία αφορά επίσης τους υπαλλήλους του Συνηγόρου.
- Ο Συνήγορος πρέπει να έχει τις εγκαταστάσεις, τις τεχνικές υπηρεσίες και άλλες υπηρεσίες που είναι αναγκαίες για να ασκήσει αποτελεσματικά τα καθήκοντα του.

Η σημερινή απασχόληση των Περιφερειακών Συμπαραστατών είναι καθημερινή και σε ωράριο που υπερβαίνει αυτό των δημοσίων υπαλλήλων καθόσον τα θέματα που αντιμετωπίζουν είναι πολλά, κυρίως λόγω προβλημάτων κακοδιοίκησης αλλά και εξαιτίας της πολυπλοκότητας του υφιστάμενου νομικού πλαισίου, καθόσον ο Περιφερειακός Συμπαραστάτης του Πολίτη και της Επιχείρησης παρέχει τις υπηρεσίες του ως αυτοτελές όργανο της περιφέρειας κι επιβλέπει την ορθή και νομότυπη λειτουργία των διοικητικών υπηρεσιών, λειτουργεί ως εσωτερικός ελεγκτικός μηχανισμός κι ενεργεί ως διαμεσολαβητής, στη σχέση των πολιτών και των επιχειρήσεων με τις υπηρεσίες της περιφέρειας, των νομικών της προσώπων και των επιχειρήσεών της.

Κατά το άρθρο 179 του ν. 3852/2010 «Με απόφαση του Περιφερειακού Συμβουλίου, η οποία λαμβάνεται με μυστική ψηφοφορία και με πλειοψηφία των δύο τρίτων (2/3) του συνόλου των μελών του, επιλέγεται πολίτης που αποτελεί προσωπικότητα εγνωσμένου κύρους ως περιφερειακός συμπαραστάτης του πολίτη και της επιχείρησης. (Υποψήφιος μπορεί να είναι οιοσδήποτε πολίτης και συνταξιούχος). Ως προς την καταστατική θέση του περιφερειακού συμπαραστάτη εφαρμόζονται αναλόγως τα ισχύοντα για τον πρόεδρο του περιφερειακού συμβουλίου. Επίσης ο περιφερειακός συμπαραστάτης λαμβάνει αντιμισθία ισόποση με την αντιμισθία του προέδρου του περιφερειακού συμβουλίου.

Τέλος, κατά το άρθρο 181 παρ.3 του ως άνω νόμου (3852/2010) «Σε περίπτωση που η αντιμισθία των αντιπεριφερειάρχων και προέδρων περιφερειακών συμβουλίων της παρ. 1 του άρθρου 182 (δηλ. δημοσίων υπαλλήλων ή υπαλλήλων Ν.Π.Δ.Δ. ΚΛΠ.) είναι μικρότερη των πάσης φύσεως αποδοχών της θέσης τους, η αντιμισθία προσαυξάνεται κατά το ποσό της διαφοράς και μέχρι το ύψος της αντιμισθίας του περιφερειάρχη ενώ οι ρυθμίσεις του άρθρου 182 παρ.1 του ως άνω νόμου εφαρμόζονται και ως προς τον Περιφερειακό Συμπαραστάτη του Πολίτη και της Επιχείρησης (άρθρο 181, τελευταίο εδάφιο).

Στο σημείο αυτό πρέπει να διευκρινίσουμε ότι το άρθρο 181 παρ.3 και 182 παρ. 2 του ν. 3852/2010 αφορά και όσους διορίζονται ως περιφερειακοί συμπαραστάτες και με την ιδιότητα του συνταξιούχου καθόσον η μη εφαρμογή και σ' αυτούς έρχεται σε αντίθεση με το άρθρο 4 του Συντάγματος.

Όπως έχει κριθεί από τη Νομολογία των Δικαστηρίων και Γνωμοδοτήσεις του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους, καθ' ερμηνεία των σχετικών διατάξεων (άρθρο 104 παρ. 1 του Συντάγματος, άρθρα 1 έως 3 του Ν. 1256/1982, άρθρο 35 του Ν.2683/1999), η απαγόρευση κατοχής δεύτερης θέσης στον δημόσιο τομέα, που αποβλέπει βασικά στην καταπολέμηση της πολυθεσίας ως αντικείμενης στην κοινωνική δικαιοσύνη και το συμφέρον της διοίκησης, καταλαμβάνει όλους τους απασχολούμενους στο Δημόσιο, ανεξάρτητα από το αν αυτοί συνδέονται προς αυτό με σχέση δημόσιου ή ιδιωτικού δικαίου, ενώ γίνεται δεκτό ότι στην έννοια της δεύτερης θέσης εμπίπτει και η απασχόληση σε άλλη δημόσια υπηρεσία ή ν. π. δ. δ. κλπ. τόσο με σχέση δημοσίου δικαίου όσο και στα πλαίσια σύμβασης ιδιωτικού δικαίου (ΣΕ 2284/02. 4263/87, 3739/74, ΓνωμΝΣΚ 275/05, 349/04, 301/00, 56/01, 414/91). Όμως, από τη διάταξη του άρθρου 104 παρ. 1 εδ. 2 του Συντάγματος επιτρέπεται ο κατά πρόβλεψη ειδικού νόμου διορισμός σε δεύτερη θέση, τέτοια δε διάταξη είναι και αυτή του άρθρου 179 του ν. 3852/2010 στην οποία ορίστηκε ότι ως περιφερειακός συμπαραστάτης του πολίτη και της επιχείρησης επιλέγεται πολίτης που αποτελεί προσωπικότητα εγνωσμένου κύρους, δηλ. οποιοσδήποτε πολίτης λειτουργός, μισθωτός, συνταξιούχος, ελεύθερος επαγγελματίας κλπ.

Ακολουθώντας, με τη διάταξη της παρ. 14 του άρθρου 8 του Ν. 2592/1998, η οποία εξακολουθεί να ισχύει, σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 10 του Ν. 3865/2010, ορίστηκε ότι οι συντάξεις των συνταξιούχων του δημοσίου τομέα, όπως αυτός είχε οριοθετηθεί με το άρθρο 1 παρ. 6 του ν. 1256/1982, για όσους συνταξιούχους υπηρετούν ή προσλαμβάνονται σε θέσεις της παρ. 1 του άρθρου 58 του Κώδικα Πολιτικών και Στρατιωτικών Συντάξεων και λαμβάνουν σύνταξη και αποδοχές συγχρόνως, καταβάλλονται μειωμένες κατά 70%.

Συνεπώς, ο πολιτικός συνταξιούχος που υπηρετεί ή προσλαμβάνεται σε φορέα του δημόσιου τομέα, ανεξάρτητα από τη φύση της σχέσης που τον συνδέει με τον φορέα αυτόν, κατά τον χρόνο της απασχόλησής του αυτής λαμβάνει το 30% της δικαιούμενης σύνταξης του (ΟΛΕΣ 740/2002,ΕΣ 1508/2004).

Με τις διατάξεις του άρθρου 14 του ν. 2703/1999 καταργήθηκαν οι διατάξεις του άρθρου 6 παρ. 1 του ν. 1256/1982, όπως είχαν τροποποιηθεί και ίσχυαν καθώς και το ανώτατο όριο αποδοχών, που είχαν θεσπίσει οι διατάξεις αυτές και τέθηκαν επί μέρους περιορισμοί στην καταβολή των συντάξεων των πολιτικών και στρατιωτικών συνταξιούχων, που λαμβάνουν σύνταξη και αποδοχές συγχρόνως, καθώς και των αποδοχών των ιατρών κλάδου ιατρών Ε.Σ.Υ. Εξάλλου, το άρθρο 34 παρ. 4 του ν. 2768/1999, το οποίο ισχύει, από τη δημοσίευση του νόμου αυτού (8-12-1999), ως ψευδοερμηνευτική διάταξη του άρθρου 14 του ν. 2703/1999, ανέτρεψε την άρση του επιστεγαστικού περιορισμού, που θέσπισαν οι διατάξεις του προαναφερθέντος νόμου 2703/1999 και έθεσε, με σκοπό τον περιορισμό της πολυθεσίας και της πολυαπασχόλησης (βλ. Πρακτικά της 9^{ης} Γενικής Συνεδρίασης της Ολ.Ελ.Συν της 5-4-2000), για όλους τους λειτουργούς, υπαλλήλους και μισθωτούς του Δημοσίου, των Ο.Τ.Α. και των Ν.Π.Δ.Δ., περιλαμβανομένων και των μελών ΔΕΠ των ΑΕΙ, ένα ανώτατο επιτρεπόμενο όριο αποδοχών, το οποίο αποτελεί ένα νέο όριο, εφόσον οι διατάξεις του άρθρου 6 παρ. 1 του ν. 1256/1982 δεν επανήλθαν τυπικά σε ισχύ με τις διατάξεις αυτές (ν. 2768/1999) αλλά κατ' ουσία επαναθεσπίστηκε όριο αποδοχών.

Κατά την έννοια δε των διατάξεων του άρθρου 34 παρ. 4 του ν. 2768/1999, όπως προκύπτει από την ιστορική και συστηματική ερμηνεία τους, στον όρο «ακαθάριστες μηνιαίες αποδοχές» των υπαλλήλων και λειτουργών του Δημοσίου, των Ο.Τ.Α. και των Ν.Π.Δ.Δ., που οι διατάξεις αυτές θεσπίζουν, περιλαμβάνονται όλες οι αμοιβές που οι ίδιοι εισπράττουν για εργασία παρεχόμενη στους ανωτέρω φορείς, ανεξάρτητα, τόσο του ειδικότερου χαρακτηρισμού τους ως βασικού μισθού ή επιδόματος ή αποζημίωσης, όσο και της καταβολής τους τακτικώς ή εκτάκτως λόγω συμμετοχής τους σε επιτροπές και συμβούλια (βλ. Πρακτικά της 3^{ης} Γενικής Συνέλευσης της Ολ. Ελ. Συν. Της 23-2-2005), **καθώς και οι παροχές από συνταξιοδοτικούς ή ασφαλιστικούς φορείς κύριας ή επικουρικής ασφάλισης**, εκτός από τις απολαβές που καταβάλλονται από ταμεία επικουρικής ασφάλισης ή μερίσματα μετοχικών ταμείων, εφόσον η ασφάλιση σ' αυτά στηρίζεται σε εισφορές μόνο του ασφαλισμένου (βλ. τις ΔΙΔΑΔ/12/9/2880/22-9-1989 και ΔΙΔΑΔ/φ50/243/οικ 7646/11-3-1992 υπουργικές αποφάσεις), **γιατί αφενός μεν οι παροχές αυτές δεν εξαιρούνται ρητά από τις διατάξεις των άρθρων 14 του ν. 2703/1999 και 34 παρ. 4 του ν. 2768/1999 και αφετέρου οι διατάξεις**

του άρθρου 14 του ν. 2703/1999, στις οποίες αναφέρονται οι διατάξεις του άρθρου 34 παρ. 4 του ν. 2768/1999, αφορούν ακριβώς περιπτώσεις συνταξιούχων, που εκτός από τις αποδοχές της θέσης που κατέχουν, λαμβάνουν παράλληλα και ποσοστό της σύνταξής τους.

Το ανώτατο όριο αποδοχών, που τίθεται με τις διατάξεις του ν. 2768/1999, **προσδιορίζεται από τις συνολικές ακαθάριστες αποδοχές του Προέδρου του Αρείου Πάγου**, ως αποδοχές δε του Προέδρου του Αρείου Πάγου, οι οποίες λαμβάνονται υπόψη για τον προσδιορισμό του ανώτατου ποσού αποδοχών, είναι, σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 57 παρ. 12 του ν. 3691/2008, οι αποδοχές αυτού, όπως είχαν διαμορφωθεί πριν την ισχύ του ν. του 3670/2008, δηλ. πριν την 20-6-2008. **(Γνωμ.ΝΣΚ 207/2009).**

Πρέπει να σημειωθεί ότι το προαναφερόμενο όριο που αντιστοιχεί στις αποδοχές του Προέδρου του Αρείου Πάγου, ίσχυε μέχρι την 28-2-2010, λόγω ορισμού νέου ορίου από 1-3-2010 με το άρθρο 2 του ν. 3833/2010 .

Περαιτέρω, με τις ρυθμίσεις του άρθρου 2 παρ. 1 του ν. 3833/2010, το οποίο ισχύει από την 1-3-2010 (βλ. άρθρο 20 του Νόμου), ορίστηκε νέο όριο στις συνολικές αποδοχές, αποζημιώσεις, πρόσθετες αμοιβές ή απολαβές όλων των εργαζομένων στο στενό και ευρύτερο δημόσιο τομέα, και ειδικότερα, αντί του μέχρι την 28-2-2010 ισχύοντος ορίου των αποδοχών του Προέδρου του Αρείου Πάγου καθορίστηκε νέο που αντιστοιχεί στις αποδοχές Γ.Γ.Υπουργείου, χωρίς να λαμβάνεται υπόψη η οικογενειακή παροχή, η αναλογία επιδομάτων εορτών και αδείας καθώς και τα επιδόματα των παρ. 7,8 και 9 του άρθρου 12 του ν.3205/2003 (βλ. αιτιολογική έκθεση), ενώ με την παρ. 5 του ίδιου άρθρου, καταργείται, από την έναρξη ισχύος του, κάθε γενική ή ειδική διάταξη ή ρήτρα ή όρος συλλογικής σύμβασης εργασίας, διαιτητικής απόφασης ή ατομικής σύμβασης εργασίας ή συμφωνίας, που καθορίζει αποδοχές και πρόσθετες αμοιβές ή απολαβές που υπερβαίνουν τα παραπάνω ανώτατα όρια, ενώ όσες το υπερβαίνουν, αναπροσαρμόζονται αυτοδικαίως, από 1-3-2010 αυτοδίκαια στο αντίστοιχο όριο.

Επομένως όταν ο περιφερειακός συμπαραστάτης είναι συνταξιούχος, λαμβάνει το 30% της δικαιούμενης σύνταξής του και ως εκ τούτου η συνολική απολαβή του (σύνταξη και αντιμισθία) υπόκειται στο όριο των αποδοχών της αντιμισθίας του Περιφερειάρχη, ενώ όταν είναι συνταξιούχος δικαστικός λειτουργός τις εκάστοτε αποδοχές του Προέδρου του Αρείου Πάγου (άρθρ.2 παρ. 4 του ν. 3833/2010), εφόσον δε η αντιμισθία του είναι μικρότερη των πάσης φύσεως συνταξιοδοτικών αποδοχών της θέσης του πρέπει αυτή (αντιμισθία) να προσαυξηθεί κατά το ποσόν της διαφοράς και μέχρι του ύψους της αντιμισθίας του Προέδρου του Αρείου Πάγου ή του Περιφερειάρχη (βλ. την υπ' αριθ. 86/2011 γνωμοδότηση του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους, Γ' Τμήματος ΑΔΑ4Α 3ΘΟΠΠΕ-Ο σχετικά και πρακτικά της 24^{ης} Γενικής Συνεδρίασης της Ολομέλειας του Ελεγκτικού Συνεδρίου της 2ας Οκτωβρίου 2002.

Μετά από όλα αυτά πρέπει να προβλεφθεί με νόμο η αντιμισθία ανάλογα με το σύστημα υπηρεσίας (πλήρους, μερικής απασχόλησης κλπ) και να είναι αντίστοιχη με την αντιμισθία που καταβάλλεται σε υψηλόβαθμους λειτουργούς της διοίκησης σύμφωνα με το ψήφισμα 80 (1999) του Κογκρέσου των τοπικών και περιφερειακών αρχών της Ευρώπης ενώ σε κάθε περίπτωση πρέπει το άρθρο 182 παρ. 1 να εφαρμόζεται και σε όσους περιφερειακούς συμπαραστάτες είναι συνταξιούχοι σύμφωνα και με την 86/2011 γνωμοδότηση του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους, Γ' Τμήματος η οποία έχει γίνει αποδεκτή από τον Υπουργό Οικονομικών.

Μετά τιμής